

Underretningspligt for Befordreren bliver der naturligvis ikke Tale, hvis Luftfragtbrevet er udstedt til Ihændeleveren, jfr. ovenfor ad § 8 f.

ad § 14.

I denne Paragraf, der svarer til Konventionens Art. 13, 3. Stk., suppleres den foregaaende Bestemmelse med Regelen om, at det ligeledes er *Modtageren*, der kan gøre de af Fragtaftalen flydende Rettigheder gældende mod Befordreren, hvis denne indrømmer, at Godset er gaaet tabt, eller hvis der er gaaet syv Dage, efter at Godset skulde være kommet frem, uden at dette er sket.

Den her foreskrevne korte Frist er fastsat under Hensyn til de særlige Krav til hurtig Udførelse af Befordringsaftalen ved Luftfart.

Benytter Modtageren sig imidlertid ikke af denne Adgang, maa det i Analogi med § 12, sidste Stykke, antages, at Afsenderen ogsaa her kan gøre Retten gældende, naar det, f. Eks. gennem en Forespørgsel, viser sig, at Modtageren ikke vil benytte den, eller naar Modtageren overhovedet ikke har kunnet findes.

Bestemmelsen i Konventionens Art. 14, der er indsat efter engelsk Ønske, er efter nordisk Retsopfattelse formentlig selvfølgelig og er derfor ikke optaget i Lovudkastet, lige saa lidt som Bestemmelsen i Konventionens Art. 15, 1. Stk. Det bemærkes, at de foregaaende Paragraffer alene fastslaar, hvem der er *legitimeret over for Befordreren*, og saaledes ikke berører de materielle Regler, f. Eks. Spørgsmaalet om Sælgerens Standsningsret efter Købelovens §§ 39—41 eller om Ejendomsforbehold efter Konkurslovens § 16, saa lidt som Spørgsmaalet f. Eks. om ekstinktive Erhvervelser ved Dobbeltalg eller ved Køberens Videreoverdragelse i Henhold til den ugyldige Salgsaftale.

ad § 15.

Ved denne Paragraf, der svarer til Konventionens Art. 15, 2. Stk., fastslaas, at Aftaler, der fraviger Bestemmelserne i §§ 12—14, ikke er gyldige, medmindre de

er optaget i Luftfragtbrevet, medens det Spørgsmaal, i hvilken Udstrækning de anførte Bestemmelser overhovedet kan fraviges ved Parternes Aftale, lades aabent. Eksempelvis kan her anføres, at medens man utvivlsomt ved Aftale kan forkorte 7 Dages Fristen i § 14, vil man ikke kunne fravige Reglerne i Udkastets § 12, 2. Stk.

ad § 16.

Ligesom i Konventionens Art. 16 paalægges det her Afsenderen at give saadanne Oplysninger og vedlægge Luftfragtbrevet saadanne Dokumenter, som er nødvendige til Opfyldelse af de Told- eller Politiforskrifter o. lign., der maa iagttages, før Godset kan udleveres Modtageren. Befordreren er ikke forpligtet til at undersøge, om disse Oplysninger og Dokumenter er rigtige eller fuldstændige, og Afsenderen er, medmindre Befordreren eller hans Folk har gjort sig skyldige i Fejl eller Forsømmelse — uden Hensyn til Skyld, jfr. ogsaa § 10 —, ansvarlig for Skade, der forvoldes ved Mangler i saa Henseende.

Befordrerens Ansvar.

Medens allerede § 36 i Lov Nr. 175 af 1. Maj 1923 om Luftfart har bestemt, at Ejeren, henholdsvis den, for hvis Regning Luftfartøjet benyttes, er forpligtet til at erstatte Skade, der som Følge af Fartøjets Benyttelse til Luftfart sker paa Person eller Ting *uden for Fartøjet*, jfr. dog § 37, saaledes at Ansvar kun bortfalder, saafremt det oplyses, at den skadelidte selv ved Forsæt eller grov Uagtsomhed har hidført Skaden, savnes der i dansk Ret positive Lovregler om Ansvar for Skade paa Person eller Ting, *som befordres med Luftfartøjet*. I disse Tilfælde vil Ansvar for Befordreren derfor, bortset fra særlig Aftale, være at bedømme efter de almindelige Erstatningsregler og saaledes normalt være betinget af, at skadelidte godtgør, at Skaden kan henføres til et Forhold, der kan lægges Befordreren eller hans Folk under Udførelsen af deres Hverv til Last. Vel kan der nu intet